

OPINIÓ

EDITORIAL

I ARA, LA REFORMA DE LES PENSIONS

Aquesta setmana hi ha hagut la primera vaga general de l'època Zapatero, precisament com a conseqüència del rebuig per part del món sindical i d'una part de treballadors a la reforma laboral aprovada recentment. Tot apunta que el govern central, per exigència de les autoritats comunitàries, no s'aturarà i endegarà noves reformes, com la de pensions, que afectarà tota la societat, tard o d'hora.

La reforma del sistema de pensions és un sudoku de nivell difícil que té sobre la taula el govern central. Són diverses les fonts que adverteixen que el procés d'envelliment de la població i les variacions en el mercat de treball posen en perill la caixa comuna de la Seguretat Social amb el risc que comporta no cobrar el que toca per llei quan un es jubila. La qüestió és tenir la informació perquè tothom entengui que una cosa és saber que segurament caldrà fer sacrificis de cara al futur i l'altra que fa molts anys que es comenta que les pensions estan amenaçades. És a dir, cal debatre l'estat dels comptes de la Seguretat Social, però tampoc cal posar la por al cos. El nostre és un sistema de repartiment, és a dir, les pensions dels jubilats es financen amb les cotitzacions dels ocupats. És cert que cada vegada hi ha més gent gran i que ara s'està en una fase de molt atur, i per tant, de menys ingressos estatals. Però també és cert que la crisi és una situació cíclica si es miren les dècades passades.

De tota manera, el govern ja fa els números per mirar d'ingressar més recursos. Uns aposten per augmentar la data de jubilació fins als 67 anys, altres, reprogramar el període de càlcul de cotització dels 15 al 20 anys. Efectivament, són aspectes molt sensibles, que caldrà anar debatent, però això s'haurà de fer amb el cap fred, diàleg i consens, perquè amb la jubilació no s'hi juga.

DE FOMENT A LA CÚPULA DE LA CEOE

El proper 18 d'octubre assistirem a les eleccions a la patronal Foment del Treball. Aquests comicis tenen una doble importància. Per una banda, perquè es fan en plena crisi econòmica i també perquè segons com vagin els esdeveniments i els suports, podria ser que un empresari català fos també president de la CEOE. Difícil però probable.

Ara per ara, la majoria de les organitzacions territorials i sectorials de Foment demanen una candidatura única que reforci Joan Rosell al capdavant de l'organització com a pas previ per a una posterior candidatura a la cúpula de la patronal espanyola. No obstant, en les darreres hores es produeixen, com és habitual en aquests casos, moltes reunions en busca de suports. Les coses poden canviar en hores. La setmana vinent se sabrà si Joaquim Boixareu, conseller delegat d'Irestal i ex president de Femcat, farà oficial la seva candidatura. No queda clar com pot afectar la seva entrada en escena el full de ruta que, en principi, ja estava marcat. També quedarà tot més clar quan la setmana vinent se sabrà quins empresaris donen suport a Boixareu.

Sigui com sigui, el més important és que la patronal vagi unida amb l'objectiu de treballar, sempre que sigui possible, per tornar cap a la recuperació econòmica com més aviat millor, i així, poder disminuir l'atur.

L'altre aspecte clau serà, de segur, poder liderar la CEOE, per reforçar la transparència i posar fi al menysteniment d'allò que prové de Catalunya, molt habitual les darreres dècades.

L'ECONÒMIC

EDITA: TALLER D'INICIATIVES EDITORIALS, SL. Director: Ramon Roca. Sotsdirectors: Francesc Muñoz i Joan Poyano. Redactors: Jordi Garriga, Andreu Mas, Anna Pinter, Berta Roig. Disseny i maquetació: Miguel Fontela. Correcció lingüística: Quim Puigverd. Fotografia: Andreu Puig. Direcció comercial: Cristina Taulats. Gerència: Ricard Forcat. Dipòsit legal: GI-653-2010 C/ Tàpies, 2. 08001. Barcelona. Telèfon 93 227 66 21 redaccio@leconomic.cat

La fi d'estímul provocava un creixement menor

ALFONSO

GARCÍA YUBERO

Director d'anàlisi de Banco Banif

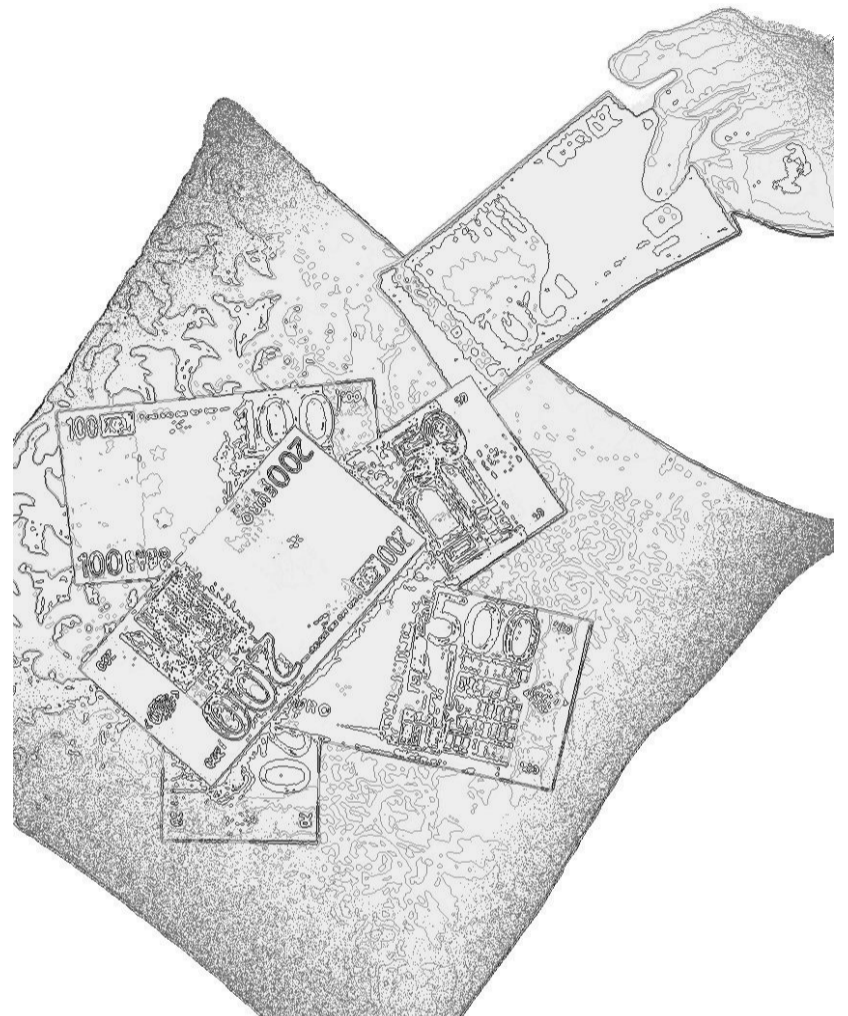
Després dels resultats de les proves d'estrès i la bona acollida de les últimes subhastes de deute públic (especialment en els perifèrics europeus), els fronts financer i sobirà han passat a poc a poc a un segon pla. Els mercats han redirigit la seva mirada cap al pla macroeconòmic, amb l'atenció centrada en les economies desenvolupades.

La desacceleració del creixement en els pròxims trimestres sembla inevitable, tal com està posant de manifest la inflexió dels principals indicadors avançats. La moderació en els índexs de confiança empresarial, tant en el sector de manufactures com en el de serveis, ja sigui als EUA o a la zona euro, d'agost suggereix que la recuperació de l'economia en l'àmbit desenvolupat està entrant en una fase més madura del cicle. Per tant, es preveu una desacceleració del ritme de creixement, lògica una vegada els estímuls fiscals han deixat d'aportar sustent.

Però d'aquí que la recessió sigui inevitable, hi ha un tros molt llarg. Malgrat que els índexs de confiança empresarial han caigut, per als pròxims mesos estan per sobre del nivell d'expansió. L'FMI va elevar la seva previsió de creixement del PIB mundial per al 2010, per la robustesa a l'Àsia i la renovada demanda privada als Estats Units, ressaltant els riscos que suposa el deute a Europa.

Així, l'FMI va augmentar el pronòstic de creixement 2010 fins al 4,6%, malgrat que els riscos sobre deute sobirà a Europa podrien augmentar i socavar l'economia global. "Els riscos a la baixa han augmentat bruscament enmig de la renovada turbulència financera. En aquest context, els nous pronòstics depenen de la implementació de polítiques per reconstruir la confiança i l'estabilitat, particularment a la zona euro". Amb vista al 2011, l'FMI retalla les previsions de creixement del Regne Unit, Canadà, la zona euro i Japó, però sense que això sigui compatible amb una tornada de la recessió en les economies OCDE.

Respecte al tema monetari, l'últim comunicat de la Reserva Federal va incloure un petit canvi respecte a l'avaluació de la conjuntura econòmica dels EUA. La recuperació econòmica i la progressiva millora iniciada en el mercat laboral han anat perdent força, i la Fed descriu un escenari d'alentiment en el creixement eco-

Pep Duixans

La desacceleració del creixement en els pròxims trimestres sembla inevitable, tal com està posant de manifest la inflexió dels principals indicadors avançats

nòmic i de l'ocupació.

En aquest sentit, el Comitè de la Reserva Federal afegeix la frase "la recuperació econòmica serà probablement, a curt termini, més modesta del que s'havia anticipat". No obstant això no considera necessari que es tornin a fer esforços en matèria de política monetària quantitativa, amb la finalitat de dotar d'un nou impuls l'economia dels EUA.

En conclusió, per tant, l'escenari central segueix sent la recuperació en "U", amb una probabilitat gens menyspreable que es produeixi la "W" (tornada a la recessió). Tot això perquè el creixement serà menor, dona-

da la retirada d'estímuls fiscals i monetaris.

Com a contrapunt a les economies desenvolupades, el conjunt de països emergents continua creixent a ritmes elevats, i segons l'OCDE aportaran més de la meitat del creixement global el 2010. No obstant això, en vista del temor d'un augment descontrolat de preus, s'han engegat polítiques monetàries més restrictives, cosa que significa un creixement una mica més moderat, encara que molt més equilibrat, en la segona meitat del 2010.

Per tant, en entrar en un context d'alentiment gradual del ritme de creixement de les economies desenvolupades, i amb independència que des d'una òptica de llarg termini les perspectives continuen sent favorables per a les tornades dels actius de risc tradicionals, cal destacar la gran oportunitat que presenten els actius emergents (tant borsa com renda fixa). No obstant això, les posicions de risc han de continuar sent complementades amb una dinàmica gestió activa i una elevada diversificació en les carteres, buscant com a objectiu prioritari la protecció del capital.